

ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΧΑΤΗΣ

η εργασία
παραγει
πλούτη
τα πλούτη
στην εργασία

απο την ομάδα κυπριων σοσιαλιστων • αρ.7-γεναρης76 • 3 πεννες

ΚΥΠΡΟΣ

ΜΙΑ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ

Κατά την πρόσφατη σύνοδο του ΝΑΤΟ στις Βρυξέλλες συμφωνήθηκε από τους υπουργούς εξωτερικών Ελλάδας και Τουρκίας η επανάληψη των ενδοκυπριακών συνομιλιών για εξεύρεση τελικής λύσης του Κυπριακού.

Η Κυπριακή κυβέρνηση αποδέχτηκε τη συμφωνία με την προοπτική πως στις συνομιλίες αυτές θα συζητηθούν για πρώτη φορά όλες οι πτυχές του θέματος σαν σύνολο, κι αφού πρώτα η Τουρκία εγκατάλειψε τους όρους που είχε θέσει αρχικά, ύστερα από άρνηση της Κυπριακής κυβέρνησης να τους δεχτεί.

Αν και δεν υπάρχουν ενδείξεις πως οι συνομιλίες θα γίνουν μέσα στα πλαίσια των ψηφισμάτων των Ηνωμένων Εθνών, η κυπριακή κυβέρνηση παρουσιάζεται "σκληρή" και διατεθειμένη να κάνει "μακροχρόνιο αγώνα" μέχρι που να βρεθεί μία λύση μέσα στα πλαίσια αυτά.

Η άπαρχή μιας κάποιας σκλήρυνσης της στάσης της κυπριακής κυβέρνησης έγινε μετά το ναυάγιο των ενδοκυπριακών τον Σεπτέμβρη στην Νέα Υόρκη. Ήταν μήπως αυτό αποτέλεσμα της απόφασης της κυπριακής κυβέρνησης για αγώνα ;

ο δρομος της κεφαλαιοκρατιας ●
ο δρομος του λαου

Τί μας υπόσχεται αυτή η στάση; Μπορεί πράγματι ο λαός μας και ιδιαίτερα οι πρόσφυγες να βασίζονται σ' αυτή; Είναι καθήκον μας σ' αυτή την κρίσιμη στιγμή να προσπαθήσουμε να δώσουμε απάντηση σ' αυτά τα ερωτήματα κάτω από το φως της δλης γραμμής που ακολουθήθηκε και ακολουθείται, των καταστάσεων και συμφερόντων και να διαγράψουμε τις προοπτικές για το μέλλον.

"Όπως ξέρουμε όλοι ή ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη πήγε στις συνομιλίες της Βιέννης με την διάθεση να υπογράψει μιά λύση άν ή Τουρκία έκανε μερικές, έστω μικρές, παραχωρήσεις. Αυτό φαίνεται από τις δηλώσεις του Κληρίδη, του άθθεντικότερου έκφραστή της κεφαλαιοκρατικής άρχουσας τάξης και πρωταγωνιστή των συνομιλιών, ό οποίος συστήνοντας "ρεαλισμό" υποστήριξε άνοικτά διζωνική. Φαίνεται επίσης από την υποχωρητική τακτική που άκολούθηθηκε σε κείνες τις συνομιλίες και την έμπρακτη προώθηση του γεωγραφικού διαχωρισμού των δύο κοινοτήτων με την μεταφορά και των τελευταίων τουρκοκυπρίων στον βορρά. 'Ο Κυπριακός και διεθνής τύπος όργιάζε καθημερινά με σχέδια λύσης και είκασίες - πόσα τοις εκατό θά πάρουν οι Τούρκοι, 30%, 35%; Πώς θά είναι ή κεντρική κυβέρνηση; Θά δώσουν άραγε πίσω τό Βαρύσι; Τό έδαφος προετοιμαζόταν για μιά συμφωνία με βάση την διζωνική. Κι ή άγωνία των προσφύγων μας βρισκόταν στό άποκορύφωμα της - Ποιοί θά πάνε πίσω και ποιοί θά μείνουν πρόσφυγες για πάντα ;

'Ο Ντεντάς πήγε στις συνομιλίες της Νέας Υόρκης χωρίς σχέδιο λύσης όπως είχε "ύποσχεθεί" και πού ήταν τό "άντάλλαγμα" για την συμφωνία μεταφοράς Τουρκοκυπρίων στό κατεχόμενο μέρος της Κύπρου.

'Εντομεταξύ ή πολιτική κρίση στην Τουρκία και οι διεθνείς προτροπές για μερικές παραχωρήσεις που θά επέτρεπαν ένα σύντομο κλείσιμο του θέματος έδωσαν την εύκαιρία στην ελληνοκυπριακή άρχουσα τάξη να σκληρύνει κάπως τό παζάρεμα της για να περισώσει όσα περισσότερα μπορεί.

Αυτό έξηγεϊ την συμπεριφορά της σημερινής σκληρύνσης της στάσης της Κυπριακής κυβέρνησης που ή προπαγάνδα της πλουτοκρατίας και των υπηρετιών της τό καρουσίασε σαν μιά απόδειξη του ότι δήθεν τά συμφέροντα της κεφαλαιοκρατικής τάξης και του λαού συμπίπτουν. Με αυτή την δικαιολογία καθησυχάζουν τον λαό κλώνοντας τον να μείνει ήσυχος και να αφήσει την τύχη του "έν λευκώ" στα χέρια της κυβέρνησης.

Ναί, είναι άλήθεια πως ή κεφαλαιοκρατία θά ήθελε να πάρει πίσω όσα έχασε.

Για να γίνει όμως αυτό πραγματικότητα χρειάζεται άγώνας. Και είναι εδώ ακριβώς που χωρίζουν οι δρόμοι του λαού και της κεφαλαιοκρατίας. Γιατί, ενώ για τον λαό ό άγώνας είναι ό μόνος δρόμος που άπομένει, ό μόνος δρόμος που μπορεί να τον βγάλει από την σημερινή εξαθλίωση και να άποτρέψει την όριστική υποδούλωση στον ίμπεριαλισμό, για την κεφαλαιοκρατία ένας τέτοιος άγώνας σημαίνει τεράστιες οικονομικές θυσίες από μέρους της και άκόμα κίνδυνο έξάλειψης της σαν κεφαλαιοκρατίας. Μπροστά σ' αυτό τό ένδεχόμενο όπως βλέπουμε ή κεφαλαιοκρατική άρχουσα τάξη προτίμησε τό δρόμο του "ρεαλισμού" που σημαίνει να άρκεστεί με όσα της έχουν μείνει κάνοντας την ίδια στιγμή και μερικές διπλωματικές μανουβρές στον ΟΗΕ, τό ΝΑΤΟ, την ΕΟΚ, μήπως όλοι αυτοί θεωρήσουν καλό να πιέσουν την Τουρκία να δώσει κάτι πίσω.

'Αλλά όμως, ούτε κι αυτές οι προσπάθειες στον διπλωματικό τομέα πρόκειται να κρατήσουν πολύ. Παράταση της πολιτικής έκκρεμότητας σημαίνει για την κεφαλαιοκρατία ή τουλάχιστο για τό μεγαλύτερο μέρος της οικονομική ύφεση, χαμηλά κέρδη, κλείσιμο επιχειρήσεων, καταστροφή. Μιά γρήγορη λύση συμφέρει πολύ περισσότερο σ' αυτούς, έστω και χωρίς πολλές παραχωρήσεις από την Τουρκία, γιατί τότε θά ζωντανέψει πάλι ή οικονομία, θά ξαναρθεί ξένο κεφάλαιο, θά ξαναρχίσει ό τουρισμός, θά άνοίξουν νέες επιχειρήσεις και τά κέρδη θά τρέχουν πάλι και τώρα σε άκόμα μεγαλύτερο βαθμό με την εύκαιρία έκμετάλλευσης των φτηνών εργατικών χεριών των χιλιάδων προσφύγων.

Δέν υπάρχει καμμία άμφιβολία πως στις συνομιλίες που ξαναρχίζουν θά έπιδιωχθεί μιά συμβιβαστική "ρεαλιστική λύση" ίσως με την έπιστροφή μερικών προσφύγων και την παραμονή των περισσότερων στην μόνιμη προσφυγιά. Μήπως είναι τυχαίο τό γεγονός πως ούτε στις έπίσημες κυβερνητικές δηλώσεις αλλά ούτε και στον τύπο αναφέρεται καν άποκλεισμός της διζωνικής.

'Επομένως ή διακήρυξη της Κυπριακής κυβέρνησης, για μακροχρόνιο άγώνα δέν είναι τίποτα άλλο παρά δημαγωγία. Με την πολιτική της ή κυβέρνηση δσον άφορά τό έσωτερικό και έξωτερικό τομέα, όχι μόνο δέν προετοιμάζει κανένα μακροχρόνιο άγώνα αλλά και τον άποκλείει.

Καί πρώτα-πρώτα η πολυσυζητημένη

κάθαρση. "Ας μή ξεχνοῦμε πώς τό Κυπριακό πρόβλημα δημιουργήθηκε από τόν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό γιά τόν ὁποῖο ὁ ἔλεγχος τῆς Κύπρου εἶναι ζωτικῆς σημασίας γιά τήν προστασία τῶν συμφερόντων του στή Μέση Ἀνατολή. Γι'αὐτό τόν σκοπό χρησιμοποίησε τούς πράκτορες του, τήν ἑλληνική χούντα καί ΕΟΚΑ β' γιά νά δώσουν τήν ἀφορμή στόν ἄλλο σύμμαχο του, τήν Τουρκία, νά εἰσβάλει. Σήμερα αὐτοί οἱ πράκτορες ἐξακολουθοῦν νά κυκλοφοροῦν ἐλεύθερα καί νά κατέχουν ὑπεύθυνες θέσεις παντοῦ, στόν κυβερνητικό μηχανισμό, στίς δημόσιες ὑπηρεσίες, στήν ἀστυνομία, στόν στρατό· καί σέ περίπτωση σοβαρῆς ἀντίστασης στά ἰμπεριαλιστικά διχοτομικά σχέδια θά ξανακινητοποιηθοῦν οἱ πράκτορες ἀπό τήν CIA, καί θά ὀλοκληρώσουν τήν καταστροφή τοῦ τόπου μας. Καμμιά ἀντίσταση, κανένας ἀγώνας ἐναντία στά ἰμπεριαλιστικά σχέδια δέν μπορεί νά γίνει χωρίς τήν ἐξάλειψη τῶν πρακτόρων τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἀπό τό ἴδιο μας τό σπίτι. Ἡ Κυπριακή κυβέρνηση τό ξέρει αὐτό κι ἔμως δέν κάνει τίποτε πρὸς αὐτή τήν κατεύθυνση. Μ' αὐτό δείχνει πώς δέν ἔχει καμμιά διάθεση γιά σοβαρή ἀντίσταση στά ἰμπεριαλιστικά σχέδια, ἀλλά κι ἀποθαρρύνει ὅσους τυχόν ἔχουν τέτοια διάθεση.

Δεύτερο, ἡ οἰκονομική κατάσταση τοῦ λαοῦ. Ἡ ἔλλειψη στέγης, ἡ ἀνεργία, ἡ φτώχεια μαστίζουσι ὄχι μόνο τούς πρόσφυγες μά καί ὀλόκληρο τό λαό. Γιά νά γίνει ὁποιοσδήποτε ἀγώνας, πρέπει ὁ λαός νά βγεῖ ἀπό αὐτή τήν οἰκονομική ἐξαθλίωση, διαφορετικά θά ἀναγκαστεῖ νά ὑποκύψει. Γι'αὐτό πρέπει νά ληφθοῦν ριζοσπαστικά μέτρα ἀνακατανομῆς τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, ἔτσι πού τό μεγάλο βάρος τῆς καταστροφῆς νά πέσει σ'αὐτούς πού ἔχουν. Ἡ οἰκονομική πρωτοβουλία νά μεταφερθεῖ, στό βαθμό πού χρειάζεται, ἀπό τόν ἰδιωτικό στόν δημόσιο τομέα μέ τίς ἀναγκαῖες ἐθνικοποιήσεις, ν'ἀνοίξουν δουλειές καί ἐπιχειρήσεις ἀπό τό δημόσιο ἀφοῦ κάτι τέτοιο δέν συμφέρει στό ἰδιωτικό κεφάλαιο, ντόπιο ἢ ξένο, κάτω ἀπό συνθήκες ἀγώνα. Τέτοια ριζοσπαστικά μέτρα δέν λαμβάνονται ἀπό τήν κυβέρνηση, ἀκόμα μιά ἀπόδειξη πώς μακροχρόνιος ἀγώνας δέν προετοιμάζεται.

ΤΙ ΚΑΝΟΥΜΕ ΛΟΙΠΟΝ ;

Εἶναι ὀλοφάνερο πώς ὁ λαός δέν μπορεί νά ἀφήσει τήν τύχη του στά χέρια τῆς κεφαλαιοκρατικῆς τάξης καί τῆς κυβέρνησης πού τήν ἐκπροσωπεῖ. Δέν μπορεί νά περιμένει μοιρολατρικά μέ δεμένα τά χέρια τήν τελειωτική καταστροφή του.

Τί κάνουμε λοιπόν ;

Ξέρομε πολύ καλά πώς οἱ "ἐκκλήσεις" πρὸς τήν κυβέρνηση γιά λήψη τῶν ἀπαιτουμένων οἰκονομικῶν μέτρων γιά τήν ξαλάφρωση τοῦ λαοῦ θά ἐξασκολοῦθῶσιν νά πέφτουν στό κενό ὅπως καί στούς προηγούμενους 17 μῆνες.

Ξέρομε πώς οἱ "ἐκκλήσεις" ἀπό τό βῆμα τῆς Βουλῆς γιά κάθαρση θά ἔχουν τό ἴδιο ἀποτέλεσμα ὅπως κι οἱ παρόμοιες ἐκκλήσεις πού γίνονταν κατά τήν διάρκεια τῆς φασιστικῆς τρομοκρατίας πού προηγήθηκε τοῦ πραξικοπήματος. Ἐκεῖνο πού ἀπομένει στό λαό μας εἶναι ὁ δυναμικός ἀγώνας.

"Ἄν τέτοιος ἀγώνας ἀντικαθιστοῦσε τίς "ἐκκλήσεις" πρὶν τό πραξικόπημα, ἡ φασιστική ἐπίθεση θά συντριβόταν στήν γένεση τῆς καί δέν θά ὀδηγούμαστε ποτέ στήν σημερινή κατάσταση. Αὐτό μᾶς διδάσκει πώς οἱ ἐκκλήσεις δέν εἶναι ἀρκετές. Χρειάζεται μαζική, δυναμική κινήτοποίηση τοῦ λαοῦ. Μιά τέτοια κινήτοποίηση, ἕνας τέτοιος ἀγώνας πού θά ὀδηγήσει τελικά στήν ἀποτροπή τῶν ἰμπεριαλιστικῶν σχεδίων μπορεί ἀκόμα νά γίνει καί πρέπει νά γίνει. Γιατί εἶναι ἡ μόνη λύση γιά μᾶς. Ὁ δρόμος τῆς ὑποχώρησης, τῆς προσφυγιάς, τῆς τελειωτικῆς ὑποδούλωσης στόν ἰμπεριαλισμό δέν εἶναι λύση, εἶναι καταστροφή.

Ὁ ἀγώνας τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου πρέπει νάχει σάν πρῶτο ἄμεσο στόχο τό δυνάμωμα τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου.

- Νά γίνει ξεκάθαρο πώς ὁ λαός δέν θά δεχτεῖ κανένα ξεπούλημα, καί θά ἀντισταθεῖ δυναμικά σ' αὐτό.
- Νά προώθηθεῖ δυναμικά κι ὄχι μόνο μέ ἐκκλήσεις ἢ κάθαρση, γιά νά ἐξασφαλιστοῦν τά νῶτα τοῦ λαοῦ.
- Νά πιεστεῖ δυναμικά ἡ κυβέρνηση γιά μιά οἰκονομική πολιτική πού νά εὐνοεῖ τίς μάζες τοῦ λαοῦ πού ὑποφέρουν καί ὄχι τό κεφάλαιο.

Αὐτά σάν ἀρχή γιά νά ἀποτραποῦν οἱ διχοτομικές λύσεις πού αὐτή τήν στιγμή εἰτοιμάζονται πίσω ἀπό τίς πλάτες τοῦ λαοῦ. Μέσα ἀπ'αὐτές τίς πρῶτες κινήτοποιήσεις θά ξεκινήσει τό χτίσιμο ἑνός πραγματικοῦ λαϊκοῦ ἀντιἰμπεριαλιστικοῦ κινήματος, πού μέ τήν συμπαράσταση καί τήν συνεργασία ὄλων τῶν ἄλλων ἀντιἰμπεριαλιστικῶν κινήματων τῆς περιοχῆς κι ὄλου τοῦ κόσμου καί πρωταρχικά τῶν Τουρκοκυπρίων, θά ὀδηγήσει στήν ἤττα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καί τήν τελική νίκη τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου, ἑλλήνων καί τούρκων.

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

ΤΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΙΝΔΥΝΕΥΤΗ

Τελευταία ο Άγγλικός τύπος πανηγύριζε την αποτυχία της "στάσης" που έκαναν οι άλεξιπρωτιστές στις 25 του Νιόβρη. Αυτό το χαρακτήρισε νίκη κατά των "έξτρεμιστών" και των έχθρων της "τάξης" και της "δημοκρατίας", χωρίς να αναφέρει πώς ταυτόχρονα η κυβέρνηση έκλεισε όλες τις έφημερίδες που είχαν καταλάβει οι εργάτες τους τελευταίους 18 μήνες και άρχισε να καταδιώκει αγωνιστές μέσα στον στρατό.

Αυτό όμως που γίνεται στην Πορτογαλία είναι κάτι διαφορετικό απ' αυτό που θέλει να παρουσιάσει ο τύπος.

Η κυβέρνηση στην Πορτογαλία, παρόλο που παριστάνει την "επαναστατική", δεν έχει πρόγραμμα της τόν σοσιαλισμό. Έτσι αυτό που προσπαθεί σήμερα να κάνει είναι να στηρίξει με κάθε τρόπο τόν καπιταλισμό.

Για να τό πετύχει όμως αυτό πρέπει να χτυπήσει την εργατική τάξη που χτίζει τώρα ένα γερό κίνημα και αγωνίζεται για να πάρει την έξουσία στα χέρια του, για τόν Σοσιαλισμό.

Γι' αυτό τόν σκοπό η κυβέρνηση προσπαθεί με κάθε τρόπο να ξεκαθαρίσει τόν στρατό από τούς άριστους, έτσι που στην συνέχεια να τόν χρησιμοποιήσει έναντι τών εργατών και γενικά τού λαού, και να καθυποτάξει έτσι τό κίνημα.

Προσπάθειες να διαλύσουν "άριστους" μονάδες έγιναν και στο παρελθόν, αλλά απέτυχαν γιατί κάθε φορά οι στρατιώτες μαζί με τούς εργάτες κατέβαιναν σε μαζικές απεργίες και κινητοποιήσεις.

Από τήν άλλη τό Κομμουνιστικό Κόμμα Πορτογαλλίας, παρόλο που αρκετά μέλη του έλαβαν μέρος στο κίνημα αυτό, τελικά αντί να τό υποστηρίξει, κυκλοφόρησε φυλλάδια και καλοσόσε για ήρεμία.

Οι άλεξιπρωτιστές βρέθηκαν έτσι απομονωμένοι και απέτυχαν. Μόνο αν η ενέργεια τους αυτή γινόταν οργανωμένα με τήν συμπαρασταση τών συμβούλων τών στρατιωτών και εργατών θα μπορούσε να οδηγήσει στην νίκη.

ΑΓΚΟΛΑ:

Η Άγκολα είναι από τις πιο πλούσιες χώρες της Αφρικής. Έχει περισσότερο φυσικό πλούτο από όλη μαζί τήν υπόλοιπη Κεντρική Αφρική.

Μέχρι σήμερα ξένες εταιρείες εκμεταλεύονταν αυτό τόν πλούτο. Εταιρείες όπως η AMERICAN GULF OIL CORPORATION, η Βελγική PETRANGOL, η Γερμανική KRUPPS, η Άγγλική TANGANYIKA CONCESSIONS, οι Νοτιοαφρικανικές DE BEERS και ANGLOAMERICAN, η αμερικανική ITT και άλλες, ελέγχουν τήν παραγωγή και τό εμπόριο της Άγκολας σε πετρέλαιο, σίδηρο, χαλκό και άλλα μεταλλεύματα, διαμάντια, καφέ και ένα σωρό άλλα προϊόντα.

Μέσα σ' αυτή τήν πλούσια χώρα οι ξένες εταιρείες με τήν βοήθεια τού Πορτογαλικού στρατού πλούτιζαν καταδικάζοντας τόν λαό σε πείνα, καταναγκαστική εργασία κάτω από άθλιες συνθήκες, ρατσιστική καταπίεση και συνεχή τρομοκρατία.

Αυτό που έγινε στις 25 του Νιόβρη ήταν τό ίδιο. Η κυβέρνηση μετάθεσε τόν στρατιωτικό διοικητή της Λισαβώνας Οτέλλο ντε Καρβάλιο, ο οποίος είχε υποστηρίξει απεργίες εργατών. Άμέσως τρεις μονάδες άλεξιπρωτιστών κατάλαβαν τά στρατόπεδα τους και τόν κεντρικό ραδιοφωνικό σταθμό, άπαιτώντας τήν έπαναφορά τού Οτέλλο ντε Καρβάλιο.

Η κυβέρνηση βρίσκοντας εύκαιρεία να συντρίψει τό κίνημα παρουσίασε τά γεγονότα σαν στρατιωτικό πραξικόπημα.

Τώρα η κυβέρνηση τών "μετριοπαθών" ξεκαθαρίζει τόν στρατό - 200 άριστοί στρατιωτικοί βρίσκονται στην φυλακή και τόν προειμάζει για τήν αναπόφευκτη σύγκρουση της με τήν εργατική τάξη.

Οι ενέργειες αυτές δεν θά κάμψουν τήν αγωνιστικότητα τού εργατικού κινήματος.

Όμως ένας είναι ο πραγματικός κίνδυνος:

Στήν Πορτογαλία υπάρχουν πανίσχυρα εργατικά κόμματα (ΚΚΠ, Σοσιαλιστικό). Αν αυτά τά κόμματα έρχονται σε συμφωνίες με τούς δεξιούς στρατηγούς και τήν κυβέρνηση αντί να μάχονται για να φέρουν τήν εργατική τάξη στην έξουσία, καταδικάζουν τήν επανάσταση σε αποτυχία και άνοίγουν τόν δρόμο στην καταστροφή και τόν φασισμό.

Τό Πορτογαλικό Έπαναστατικό Έργατικό Κίνημα χρειάζεται τή συμπαρασταση όλων τών προοδευτικών δυνάμεων, για μιά πραγματικά Σοσιαλιστική Πορτογαλία.

ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ!

Στό τέλος του Φεβρουαρίου οι άνεργοι εργάτες θά διαδηλώσουν τήν αντίθεση τους στην ανεργία που τους χτυπάει με μιά μεγάλη πορεία πού θά ξεκινήσει στις 27 Φεβρουαρίου από τό Μάντσεστερ.

Αυτή τήν πορεία τήν οργανώνει τό NATIONAL RIGHT TO WORK CAMPAIGN. Η κυβέρνηση και ή ΤUC αρκοῦνται στά λόγια αλλά δέν κάνουν τίποτα για τούς 1.000 εργάτες πού κάθε μέρα χάνουν τή δουλειά τους. Οι άνεργοι έχουν περάσει τό 1,5 έκ. στην 'Αγγλία. Οι εργάτες θέλουν νά δουλέψουν αλλά δέν υπάρχουν δουλειές.

Οι άνεργοι και αυτοί πού κρατοῦν ακόμα τή δουλειά τους, πρέπει νά παλαίψουν ένωμμένοι για περισσότερες δουλειές.

Αγωνιζόμαστε:

- 1) Έναντίον όλων τῶν ἀπολύσεων. "Όχι στις έθελοντικές ἀπολύσεις.
- 2) Για έβδομάδα 35 ὥρων χωρίς ἐλλάτωση τοῦ μισθοῦ.
- 3) Νά σταματήσουν οι ὑπερωρίες για νά δοθῆ δουλειά σέ περισσότερους άνεργους.
- 4) Για τήν κατάληψη τῶν εργοστασίων ὅταν προσπαθοῦν νά διώξουν εργάτες.
- 5) "Όχι στό σταμάτημα χρηματοδότησης τῶν σχολείων και τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων.
- 6) Οι μετανάστες νά μποροῦν νά παραμένουν και νά δουλεύουν σ'αυτή τή χώρα χωρίς νά καταδιώκονται.
- 7) Σπάσιμο τοῦ περιορισμοῦ τῆς αὔξησης στις 6 λίρες.
- 8) 'Ολόκληροι μισθοί στους άνεργους και διατήρηση όλων τῶν δικαιωμάτων τους μέσα στά συνδικάτα.

Σ'αυτήν τήν περιοχή ἔχει στηθεῖ ἕνα τοπικό RIGHT TO WORK COMMITTEE ἀπό άνεργους και ἀντιπροσώπους τῶν TRADE UNIONS για νά οργανώσουν αυτό τόν ἀγῶνα.

Μπήτε στην τοπική ἐπιτροπή και ὑποστηρίξτε τήν πορεία τῶν ἀνεργων εργατῶν.

Τό Ράλλυ στό τέλος τῆς πορείας εἶναι τό
Σάββατο 20 Μαρτίου στις 1:30 μ.μ. στό ALBERT HALL

ΕΛΑΤΕ ΣΤΟ ΡΑΛΛΥ - ΠΑΡΤΕ ΜΕΡΟΣ Σ ΑΥΤΗ ΤΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ

Στείλτε τό ὄνομα και τή διεύθυνση σας: RIGHT TO WORK CAMPAIGN
46 PRINCE GEORGE'S RD.
LONDON N16 8BY

İŞLEMELİK İÇİN HAK TALEP ET !

BU MEMLEKETTE İKİ MİLYONA YAKIN İSSİZ VARDIR
HERKES İŞLEMELİK İSTER FAKAT MAALESEF İŞ YOK
İŞLEYENLER VE İSSİZLER EL ELE VERİP DAHA FAZLA İŞ AÇILMASI İÇİN
MÜCADELE ETMELİLER

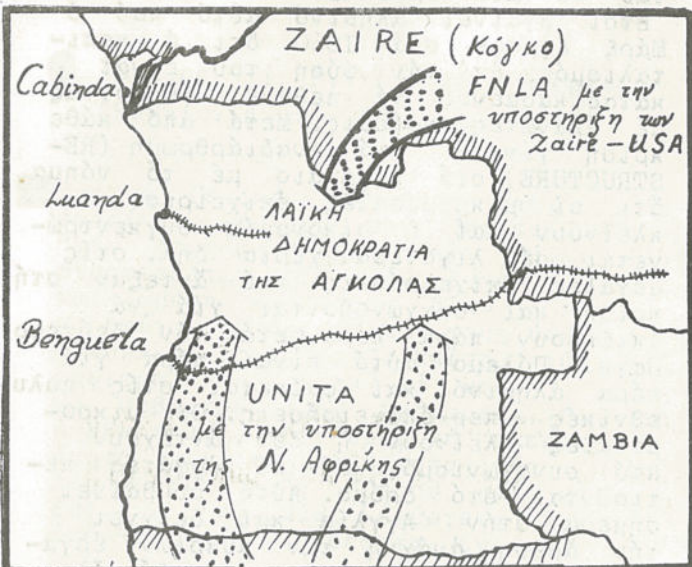
BU VESİLEYLE İSSİZLİĞİ GİDERMEK İÇİN BU BÖLGEDE, İSSİZLER VE SENDİKACILAR DAN
MÜTESEKKİL BİR "İŞLEMELİK İÇİN HAK TALEP ET" KOMİTESİ HALEN KURULMUŞ DURUMDADIR
AŞAĞIDAKİ HAKLAR İÇİN MÜCADELE EDERİZ:

- 1- İŞTEN ATILMALARA KARŞIYIZ
- 2- DAHA AZ İŞ SAATI VE YÜKSEK HAFTALIK KAZANÇ İSTERİZ
- 3- OVERTIME LAR YASAK OLSUN Kİ HERKESE İŞ BULUNSUN
- 4- İŞÇİLERİN İŞLERİNDEN ATILMAK İSTEMELERİ HALİNDE FABRİKALARIN İŞÇİLER
TARAĞINDAN ZAPT OLUNMALARI
- 5- MÜLTECİLERİN BU MEMLEKETTE KALMA VE İŞLEME HAKLARI OLMALI VE KİMSENİN
ALEYHİNE (MEMLEKETTEN ATILMALARI İÇİN) TAKİBAT YAPILMAMALI (MESELÂ
MÜLTECİ KIBRISLILAR GİBİ)
- 6- SOSYAL YARDIM VE MAARİF DAİRELERİNDEN YARDIMLAR VE GRANTLARIN KESİNTİSİZ
DEVAM ETMESİ
- 7- YAŞAMA ŞARTLARINI İDAME ETTİRMEK İÇİN DAHA YÜKSEK GELİR
- 8- İSSİZLERE TAM DOLGUN GELİR VERİLMELİ VE SENDİKALARA ÜYELİKLERİ DEVAM
ETMELİ

YERLİ "İŞLEMELİK İÇİN HAK TALEP ET" KOMİTESİNE KATIL VE İSSİZLERİN YÜRÜYÜŞÜNÜ
DESTEKLE

RALLY : 20 MART CUMARTESİ ALBERT HALL DA SAAT 1:30 DA BAŞLAR

τό βιετνάμ τῆς Ἀφρικῆς

Μέσα απ'αυτές τις συνθήκες ή αντί-σταση του λαού τῆς Αγκόλας ἐμφανίζεται με τὴν δημιουργία τοῦ Λαϊκοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Κινήματος τῆς Αγκόλας (MPLA). Τό κίνημα αὐτό ἦταν στηριγμένο τόσο στοὺς ἐργάτες στίς πόλεις ὡς καὶ στοὺς ἀγρότες τῆς υπαίθρου. Μέχρι τὸ 1970 τὸ Λαϊκὸ Κίνημα (MPLA) εἶχε στὰ ὄπλα πάνω ἀπὸ 5,000 μαχητές, ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Ἐνάντια στὸν πάνοπλο Πορτογαλικὸ στρατό πού ὑποστηριζόταν ἀπὸ τὸν διεθνή καπιταλισμό, τὸ Λαϊκὸ Κίνημα με ἐλάχιστο ὄπλισμό ἀλλὰ με τὴν ἐνεργὴ συμπαράσταση καὶ συμμετοχὴ ὄλου τοῦ λαοῦ εἶχε κατωρθώσει νὰ ἀπελευθερώσει τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς Αγκόλας.

Σὲ κάθε περιοχὴ πού ἀπελευθερωνόταν πολιτικὲς ομάδες τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος ὀργάνωναν στρατιωτικὰ καὶ πολιτικὰ τὰ χωριά. Δημιουργοῦσαν ἐργατικὲς ἐπιτοπές, συνεταιρισμούς, δίδασκαν καλύτερες μέθοδες καλλιέργειας, ἐφτι-αχναν αὐτοσχέδια σχολεῖα καὶ νοσοκομεῖα.

Μὲ ἄλλα λόγια τὸ Λαϊκὸ Κίνημα (MPLA) ἔφτιαχνε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν λαό τῆς Αγκόλας ἕνα γνήσιο, μαζικὸ, γι'αὐτὸ καὶ παντοδύναμο κίνημα ἐθνικῆς ἀντί-στασης.

Οἱ ἐταιρεῖες παρακολουθοῦσαν ὄλα αὐτὰ με ὄλοένα καὶ μεγαλύτερη λύσσα. Τὸ πρόγραμμα μάλιστα τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος (MPLA) ὑποσχόταν, μετὰ τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν ἐθνικοποίηση τοῦ 51% τῶν μετοχῶν τῶν ξένων ἐταιρειῶν. Ὅλα αὐτὰ σήμαιναν πῶς τὸ MPLA ἔπρεπε νὰ καταπολεμηθεῖ με κάθε τρόπο.

Ἔτσι ἀπὸ τὸ '62 στὴ γειτονικὴ χώρα Ζαῖρ (πρώην Κόγκο), με Ἀμερικάνικα χρήματα, ἀρχίζει ἡ στρατολόγηση μισθοφόρων πού, κάτω ἀπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ Ρομπέρ-το Χόλτεν, δημιουργοῦν τὸ Ἐθνικὸ Μέτωπο Ἀπελευθέρωσης τῆς Αγκόλας. Σκοπὸς του, ὄθεν, ἡ ἀπελευθέρωση τῆς Αγκόλας, στὴν πραγματικότητά ὄμως γιὰ νὰ χτυπήσει τὸ Λαϊκὸ Κίνημα (MPLA) καὶ στὴν περίπτωση τῆς ἀνεξαρτησίας νὰ διατηρήσει τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα καὶ τὴν ἱμπεριαλιστικὴ ἐξάρτηση τῆς Αγκόλας. Τὸ Ἐθνικὸ Μέτωπο ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ του καθαρὰ φασιστικὸ κίνημα καὶ στρατολογοῦσε με τὴν βία ἀπὸ τις περιοχές πού κατέχει. Χαρακτηριστικὸ ἀπὸ τὰ συνθήματα του εἶναι "σκοτώνετε κάθε λευκὸ, κάθε μιγάδα, ὄλους ὄσους ξέρουν νὰ διαβάζουν, κάθε μέλος τοῦ MPLA.

Ἡ Νότια Ἀφρικὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη δὲν μένει ἀμέτοχη. Με τὴν δικὴ της ὀικονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ βοήθεια ὀργανώθηκε ἡ Ἐθνικὴ Ἐνωση γιὰ τὴν Ἀπελευθέρωση τῆς Αγκόλας (UNITA)". Γιὰ τὴν ὀργάνωση αὐτὴ τὸν Ἰούλιο τοῦ '74 τὸ Γαλλικὸ περιοδικὸ "Ἀφρική-Ἀσία" ἀποκάλυψε μιὰ σειρά γράμματα ἀπὸ τὸν ἀρχηγό τῆς Σαβίμπι πρὸς τὸν Πορτογαλλὸ στρατιωτικὸ διοικητὴ τῆς Αγκόλας ὄπου ἀνταλλάσσονται πληροφορίες γιὰ τὸ Λαϊκὸ Κίνημα (MPLA) καὶ δίνονται ὑποσχέσεις γιὰ συνεργασία.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀλλαγὴ στὴν Πορτογαλλία, τὸν Ἀπρίλη τοῦ '74, τὰ δύο αὐτὰ ὀργανα - FNLA καὶ UNITA - ἔδρασαν χωρὶς προσχήματα. Ἐξοπλισμένα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ καὶ με τὴν ἄμεση ὑποστήριξη στρατοῦ ἀπὸ τὸ Ζαῖρ καὶ τὴν Νότια Ἀφρικὴ προσπάθησαν νὰ καταλάβουν ὄσο τὸ δυνατό περισσότερο μέρος τῆς χώρας πρὶν ἀπὸ τις II τοῦ Νιόβρη, ἡμέρα πού ἡ Πορτογαλλία θὰ ἔφευγε ὄριστικά.

Μπροστὰ σ'αὐτὴ τὴν ἐπίθεση ὁ λαός τῆς Αγκόλας, με ἐπικεφαλὴς τὴν ὀργάνωση του τὸ MPLA, ἀντιστάθηκε καὶ μέχρι σήμερα ἔχει καταφέρει νὰ σταματήσει τοὺς στρατοὺς τῶν δύο ἀντιπάλων "κινήματων", ἀλλὰ καὶ τοὺς στρατοὺς ἀπὸ τὸ Ζαῖρ καὶ τὴν Νότια Ἀφρικὴ.

Αὐτὸ ὄμως πού θὰ ἀποφασίσει ποιός θὰ εἶναι ὁ νικητὴς δὲν μόνο τὰ ὄπλα ἀλλὰ ὁ λαός τῆς Αγκόλας. Τὸ MPLA θὰ νικήσει ὄχι γιὰτὶ πῆρε ὄπλα ἀπὸ τὴν Ρωσία ἢ συμβούλους ἀπὸ τὴν Κούβα -παρόλο πού αὐτὸ θὰ βοηθήσει ὄπως ὄποτε- ἀλλὰ γιὰτὶ θὰ μπορέσει νὰ ὀργανώσει τὴν παραγωγὴ καὶ θὰ ἐλέγξει τις τιμές πράγμα πού ἔκαμε καὶ τὄσα χρόνια κάτω ἀπὸ τὴν Πορτογαλικὴ κατοχὴ. Αὐτὴ ἡ ὀργάνωση θὰ βοηθήσει τὸν λαό νὰ ἀντέξει στὸν ἀγῶνα μέχρι τὴν τελικὴ νίκη.

σχολία

“κρίση” και οργάνωση.

“Όταν το δακτυλό δείχνει το φεγγάρι
ο ανοήτος κοιτάζει το δακτυλό.....”

Ενάμιση χρόνος πέρασε από τό πραξι-
κόπημα και τήν Τουρκική απόβαση στή
Κύπρο. Ενάμιση χρόνος από συμβούλια,
έπαφές, διαβουλεύσεις, προσφυγές κλπ.
Πρίν ακόμα καλά-καλά κλείσουν οί
τάφοι-πέρσι-ήρθαν οί δηλώσεις Κληρί-
δη, πού έβγαλε πολιτικό λόγο, αλλά
είπε -λέει-προσωπικές απόψεις. Είπε
ότι ή διζωνική είναι μιά ρεαλιστική
λύση. Τό ταγκό τής υποχώρησης συνεχί-
ζεται· ένα βήμα “μπροστά” δύο πίσω.
Τελευταία υπογράφηκε και συνθήκη
(κάτω από τήν επίβλεψη του ΟΗΕ) για
μεταφορά 9000 Τουρκοκυπρίων στό Βορ-
ρά. Η κυβέρνηση “έθνικής σωτηρίας”
(διάβαζε κοροϊδίας) ξεχωρίζει Τούρκους
και Έλληνες. Αύριο ίσως ξεχωρήσει
Τουρκική και Έλληνική Κύπρο. Σύχρονα
διακηρύχνει ότι δέν δέχεται παρά
Κύπρο ένιαία και ανεξάρτητη.

Ποιόν προσπαθούν νά ξεγελάσουν αυτοί
οί άνθρωποι; Τούς άστεγους, τούς πρό-
σφυγες, τόν πεινασμένο λαό, τό λαό
πού έθαψε βουβά τούς σκοτωμένους του,
ένα σε κάθε οίκογένεια; Ας τό μάθουν
καλά όλοι αυτοί οί πολιτικοί συνέ-
ταιροι. Αυτοί μπορεί νά δίνουν δσες
χάρες θέλουν. Μπορεί νά υπογράφουν
όσα χαρτιά θέλουν. Μπορεί νά πιστεύ-
ουν στήν φιλία τών λαών, στήν είρη-
νική συνύπαρξη, στήν ύφεση και σε
φρέσκο άέρα. Ο λαός όμως δέν ξεχνά,
δέν χαρίζει, ούτε κοιμάται. Μόνο πού
μέ τήν άφέλεια τους, του θυμίζουν
τή λαϊκή παροιμία: “Όταν τό δακτυλό
δείχνει τό φεγγάρι (διχοτόμηση) ό
άνόητος κοιτάζει τό δακτυλό

“Ένα ένατομύριο διακόσιες χιλιάδες
είναι οί άνεργοί στήν ‘Αγγλία’ στό
τέλος του 1975 μέ προγνωστικά για
2000000 σε τρία χρόνια. Ο ‘Αγγλικός
καπιταλισμός μαζεύεται στό καβούκι
του σε μιά προσπάθεια νά άμυνθεί.
“Έτσι βγαίνει άληθινό αυτό πού ό
Μάρξ έγραψε στά 1860 ότι ό καπι-
ταλισμός άπ’ τήν φύση του είναι
καταδικασμένος νά πεθάνει φθίνοντας
μέ άπανωτές κρίσεις. Μετά από κάθε
κρίση γίνεται μιά άναδιάρθρωση (RE-
STRUCTURE) στό κεφάλαιο μέ τό νόημα
ότι οί μικρομεσαίες έπιχειρήσεις
κλείνουν και ή οίκονομία συγκεντρώ-
νεται σε λιγότερα χέρια δηλ. στις
μεγάλες έπιχειρήσεις πού άντεξαν στή
κρίση και συγχωνεύονται για νά
έπιζήσουν πάρα πέρα. Μετά τόν δεύτερο
Παγκ. Πόλεμο αυτό είναι πέρα για
πέρα άληθινό και φαίνεται στις πολυ-
εθνικές υπερ-έπιχειρήσεις. Οί μικρο-
μεσαίες κλείνουν ή δέν άντέχουν
στό συναγωνισμό, και οί έργάτες πε-
τιοϋνται στό δρόμο. Αυτό συμβαίνει
σήμερα στήν ‘Αγγλία και δείχνει
τήν άμεση ανάγκη τών κυπρίων έργα-
τών νά οργανωθούν, γιατί σχεδόν όλοι
δουλεύουν σε μικρές έπιχειρήσεις 10-40
έργατών. Τό επόμενο κύμα τής κρίσης θά
χτυπήσει πρώτα τις μικρές έπιχειρήσεις.
Από τά πιο πάνω βγαίνει ή άναγκαιότητα
τής άμεσης κινητοποίησης και οργάνωσης
των Κυπρίων έργαζομένων σε συντεχνίες.

“ οι βρυκολάνες ”

Σέ ταινία πού γυρίστηκε μετά τήν
τραγωδία στήν Κύπρο είδαμε τήν
“έθνική” δράση των “παλλικαριών” τής
φασιστοσυμμορίας ΕΟΚΑ β’ πού πυροβο-
λούσαν από τό καμπαναριό άοπλους
πολίτες. Αυτό συνέβηκε στή Λεμεσό
όπου σκοτώθηκε ένας άνθρωπος, πατέρας
έξη παιδιών. Ο άνθρωπος αυτός είχε
γλυτώσει από τό πραξικόπημα και τούς
Τούρκους. Ακουσαμε και τούς προπαγαν-
διστές τής συμμορίας ότι δέν μετα-
νώνουν για τίποτα και ότι είναι
έτοιμοι νά ξανακάνουν τά ίδια. Τό
σκυλλολόγι άνεπαφο καμαρώνει έχοντας
τό μαχαίρι μιγμένο ως τό κόκκαλο
του άοπλου λαού.
Είναι οί ίδιοι οί επαγγελματίες
δολοφόνοι, οί όπαδοί του άντεροβγά-
λη Σαμφών, οί χιτλερικοί του Πινο-
σέτ, οί φασίστες βασανιστές τής κλί-
κας ‘Ιωαννίδη-Παπαδόπουλου. Οί “έφιάλτες”
πού έδειξαν τό δρόμο στους έχθρους
του λαού. Οί προδότες χωρίς πατρίδα
πού άνάστησαν τόν φασισμό μέσα άπ’
τό Χιτλερικό φέρετρο. Οί λαοί όλου
του κόσμου έχουν χρεωμένους όλους
αυτούς πού έξ’ αίτίας τους ό φασι-
σμός βρυκολάνισε και πίνει τό
αίμα τής πατρίδας τους. Όλους αυτούς
τους βρυκολάνες πού ξεπετιούνται
σε κάθε γωνιά τής γής μέ ‘Ελληνικά,
Χιλιανά ή ‘Ισπανικά όνόματα.

Κουβεντία Jοντας

Ὁ ΟΗΕ καὶ Ἐμεῖς

● Ἐμαθεῖς τί ἔγινε στὰ Ἴνωμμένα Ἔθνη γιὰ τὸ Κυπριακό ;

■ Ναι, ἡ Γενική Συνέλευση, ἔχει ἐγκρίνει ψήφισμα πού ἀπαιτεῖ "τὴν ἀποχώρηση ὄλων τῶν ξένων στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Κύπρο καὶ ἄμεση ἐπιστροφή ὄλων τῶν προσφύγων στὰ σπίτια τους ὑπὸ συνθήκες ἀσφαλείας". Ἐπίσης τὸ ψήφισμα καλεῖ "ὄλα τὰ κράτη νὰ σεβαστοῦν τὴν κυριαρχία, τὴν ἀνεξαρτησία, τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα καὶ τὸ ἀδέσμευτο τῆς Δημοκρατίας τῆς Κύπρου καὶ νὰ ἀπέχουν ἀπὸ κάθε ἐνέργεια καὶ ἐπέμβαση πού στρέφεται ἐναντίον της".

● ...Μὰ αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἴδιο μὲ τὸ προηγούμενο ψήφισμα πού εἶχε ἐγκριθεῖ πρὶν ἀπὸ ἓνα σχεδόν χρόνο. Τίποτα ὅμως δέν ἄλλαξε. Πιστεύεις ὅτι μ' αὐτὸ τὸ τελευταῖο ψήφισμα μποροῦμε νὰ ἐλπίζουμε ;

■ Δέν νομίζω. Ἄλλωστε ἔχεις ἀκούσει μέχρι τώρα νὰ φύγει κανένας ἱμπεριαλιστικός στρατός μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ τοῦ εἶπαν τὰ Ἴνωμμένα Ἔθνη νὰ φύγει ;

● Εἶναι ἀλήθεια ὅτι κάτι τέτοιο δέν ἔχει γίνει μέχρι σήμερα... Μὰ τότε γιατί τρέχουμε στὰ Ἴνωμμένα Ἔθνη, ἀφοῦ τίποτα δέν περιμένουμε νὰ κάμουν γιὰ μᾶς ;

■ Στὴν πραγματικότητα δέν πρέπει νὰ περιμένουμε τὰ Ἴνωμμένα Ἔθνη νὰ μᾶς λύσουν τὸ πρόβλημα μας. Εἶναι μεγάλο λάθος ν' ἀρκεστοῦμε στὰ ψηφίσματα καὶ στίς ἀποφάσεις καὶ νὰ δέσουμε τὰ χέρια ἡσυχά, περιμένοντας ὅτι τὰ Ἴνωμμένα Ἔθνη θὰ διώξουν τὰ ξένα στρατεύματα ἀπὸ τὸν τόπο μας καὶ θὰ μᾶς πάρουν πίσω στὰ σπίτια μας. Ἐξέρουμε πολὺ καλά ὅτι αὐτὸ δέν πρόκειται νὰ γίνει ποτέ. Τὸ

μόνο πού μποροῦν νὰ προσφέρουν στὸν ἀγῶνα μας εἶναι "ἠθικὴ ὑποστήριξη", μὲ τὸ νὰ γνωστοποιοῦν τὸ θέμα μας σὲ περισσότερες χῶρες. Νὰ κρατοῦν, μὲ ἄλλα λόγια, τὸ πρόβλημα μας σὲ κάποια ἐπικαιρότητα. Αὐτὴ ἄλλωστε εἶναι καὶ ἡ μόνη "διεθνοποίηση" πού μποροῦν νὰ μᾶς προσφέρουν. Ἄς μὴν ξεχνοῦμε ἄλλους λαούς. Ὡπως τοὺς Παλαιστίνιους, πού ἐνῶ εἶχαν κερδίσει 46 ψηφίσματα, ὄχι μόνο ὁ Ἰσραηλιτικός στρατός δέν εἶχε φύγει ἀλλὰ οὔτε καν ἡ ὀργάνωσή τους, τὸ PLO, εἶχε ἀναγνωρηθεῖ ἀπὸ κανένα. Ἡ ἀναγνώριση ἀπὸ ἐχθρούς καὶ φίλους ἔγινε ὅταν οἱ ἴδιοι ἀρχισαν ν' ἀγωνίζονται.

● Ναι, ὄλα αὐτὰ εἶναι σαστά, πρέπει καὶ μεῖς κάτι νὰ κάνουμε.

■ Ναι, εἶναι καιρός νὰ τὸ καταλάβουμε. Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι ἂν δέν ἀγωνιστοῦμε δέν θὰ κερδίσουμε τίποτα. Καὶ α' αὐτὸ μας τὸν ἀγῶνα δέν εἴμαστε μόνοι. Ἔχουμε συμμάχους ὄλους αὐτούς πού πολεμᾶνε τὸν ἱμπεριαλισμό.

Ἄ Ο ΚΥΠΡΙΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ εἶναι ἓνα φυλλάδιο πού σκοπὸ ἔχει :

- Νὰ προβάλει τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰ προλήματα τῶν Κυπρίων ἐργατῶν.
- Νὰ συγκεντρώσει γύρω του τοὺς ἀγωνιστές ἐργάτες.
- Νὰ γίνει τὸ φυλλάδιο τῶν Κυπρίων ἐργατῶν γραμμένο ἀπὸ ἐργάτες γιὰ ἐργάτες.

Συμβάλεται στὴν ἐπιτυχία αὐτῶν τῶν σκοπῶν, στέλλοντας μας εἰδήσεις γιὰ τὰ προβλήματα, τίς συνθήκες, τοὺς ἀγῶνες στὸ ἐργοστάσιο.

Γράψετε μας στὴν διεύθυνση:

265, SEVEN SISTERS RD, LONDON N 4

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ

"Οί Κύπριοι εργάτες πού δέν ανήκουν σέ συντεχνία είναι φυσικό τώρα μέ τήν οικονομική κρίση καί τήν άνεργία νά είναι έκτεθειμένοι στήν έκμετάλλευση καί στίς απόλυσεις όσο ποτέ άλλοτε.

"Αν έμεις οί εργάτες δέν συνειδητοποιήσουμε τήν ανάγκη νά οργανωθούμε για νά αποκτήσουμε τά δικαιώματα μας, τότε όσο ή κρίση θά γίνεται πιά μεγάλη τόσο πιά πολλά θά ύπφέρουμε".

Αυτά ήταν τά λόγια του SHOP STEWARD Πέτρου Νεοφύτου, πού τό έπισκεφθήκαμε για νά μάς περιγράψει τό ιστορικό του αγώνα των εργατών του LEON'S πατισερί για συντεχνιοποίηση.

Τό ζαχαροπλαστείο LEON'S είναι ένα από τά πολλά Κυπριακά μικροεργοστάσια στό Λονδίνο. Από τους 18 εργάτες οί περισσότεροι είναι συγγενείς του εργοδότη ή πρόσφυγες από τήν Κύπρο, πού γίνονται αντικείμενα άγριας έκμετάλλευσης χάριν "συγγένειας" ή χάριν "άνθρωπισμού".

Στό LEON'S εργαζόμαστε - λέει ο Νεοφύτου - περισσότερο από 3 χρόνια, 6 ή 7 μέρες τήν βδομάδα φθάνοντας τίς 90 ώρες δουλειάς για νά κερδίσουμε ένα ξερό μεροκάματο. Επί πλέον δέν είχαμε ούτε κάρτες για νά δικαιούμαστε επίδομα άνεργίας ή άρρώστιας.

"Έχοντας όλα αυτά ύπ' όψιν καί μετά από παρακάλια στον μάστορα, αποφασίσαμε νά ένταχθούμε σέ συντεχνία." Ηλθαμε σέ έπαφή μέ τήν συντεχνία του TRANSPORT AND GENERAL (TGWU) καί τους εργάτες του εργοστασίου Πήττα πού είναι σέ συντεχνία. Βλέπαμε τήν συντεχνιοποίηση ένα τρόπο νά γίνει κάτι επιτέλους.

Η αντίδραση του εργοδότη σ' αυτή τήν ενέργεια ήταν ν' απόλυση των Νεοφύτου. Μέ τήν βοήθεια του TGWU έγινε πίεση για διαπραγματεύσεις, ταυτόχρονα συμπάρασταση ήλθε από τους εργάτες του εργοστασίου του Πήττα καί από τά συνεργατικά (CO-OPERATIVES) πού άρνήθηκαν νά παραλάβουν έμπορευμαία από τους οδηγούς του LEON'S αν δέν είχαν κάρτες συντεχνίας.

Μπροστά σ' αυτές τίς ενέργειες, ο LEON'S δέχτηκε νά δώσει αύξήσεις, έτσι πού οί εργάτες νά πληρώνουν κανονικά τους φόρους (INCOME TAX) καί τίς στάμπες καί νά τους μένουν τά ίδια χρήματα πού έπερναν προηγουμένως καί νά καλυτερέψει τίς συνθήκες εργασίας. Η άναγνώριση όμως της συντεχνίας, πού ζητούσαν οί εργάτες, καθυστερούσε. Αντίθετα πρότεινε νά γρατούν οί εργάτες σέ μία άλλη συντεχνία, πού ανήκουν οί εργοδότες τό BAKER'S UNION καί πού είναι πολύ συντηρητική καί αντιδραστική συντεχνία.

ή άπεργία στό Leon's Patisserie

Οί εργάτες άρνήθηκαν καί έτσι ο LEON'S τους απόλυσε. Οί εργάτες αντίστάθηκαν έτσι άρχισε πικετοφορία στις 11 του Νοέμβρη έξω από τό εργοστάσιο.

Στους άπεργούς συμπαραστάθηκαν διάφορες οργανώσεις καί ομάδες. Ίδιαίτερη ύπήρξε ή συμπάρασταση από τους εργάτες του εργοστασίου Πήττα. Από εισφορές καί έράνους πού έγιναν στις 3 βδομάδες πού κράτησε ή άπεργία μαζεύτηκαν 396 λίρες. Ταυτόχρονα κυκλοφόρησε φυλλάδιο στό Άγγλικά, έτσι πού μηνύματα συμπάραστασης καί εισφορές κατάφθαναν συνέχεια καί από άγγλους εργάτες.

Η βοήθεια όμως της συντεχνίας, ενώ άρχικά ήταν ίκανοποιητική, ύστέρησε σέ πολλά σημεία. Όπως τό ότι καθυστέρησε νά έπισημοποιήσει τήν άπεργία, πράγμα πού θά σήμαινε μπουκοτάρισμα των πωλήσεων του LEON'S καί της παράδωσης υλικών όπως γάλα κ.ά.

Στήν συνέχεια μέ τίς διαπραγματεύσεις της συντεχνίας καί του LEON'S πήγαμε πίσω - συμπληρώνει ο Νεοφύτου - χωρίς νά άναγνωρισθεί ή συντεχνία. Τήν εύθύνη για τήν άποτυχία του αγώνα τήν φέρει ή συντεχνία. Άλλά πολύ περισσότερο έμεις οί ίδιοι πού δέν πιέσαμε καί τήν ίδια τήν συντεχνία όσο έπρεπε. Είναι φανερό ότι ο αγώνας μας μπορούσε νά πετύχει αν είμαστε οργανωμένοι καλύτερα. Αυτή ή συνειδητοποίηση είναι τό μάθημα καί ή έμπειρία πού διδαχθήκαμε. Τήν έπόμενη φορά ξέρουμε πώς θά άγωνιστούμε για νά νικήσουμε.